

Ekspertyza techniczna stanu ochrony przeciwpożarowej

Budynek „E”

**Samodzielny Publiczny Zespół Zakładów Opieki Zdrowotnej
w Płońsku, ul. Sienkiewicza 7**

Projektant:

**arch. Janusz Wyżnikiewicz
Pracownia Architektoniczna
90-562 Łódź, ul. Łąkowa 11**

Autor:

**Rzeczoznawca do spraw zabezpieczeń
Przeciwpożarowych
mgr inż. Zbigniew Babiński
Nr upr. 302/94**

Łódź, październik 2011 r.

SPIS TREŚCI

	str.
1. Przedmiot, zakres i cel opracowania	3
2. Ogólna charakterystyka obiektu	4
3. Warunki budowlano-instalacyjne, ich stan techniczny	5
4. Zakres przebudowy	6
5. Charakterystyka pożarowa	7
6. Przyjęte rozwiązania ponadstandardowe.....	14
7. Scenariusz rozwoju zdarzeń na wypadek pożaru	15
8. Wnioski	16

1. Przedmiot, zakres i cel opracowania

Przedmiotem ekspertyzy jest użytkowany budynek „E” SP ZZOZ w Płońsku, ul. Sienkiewicza 7. Zakładana jest przebudowa budynku „E” szpitala w Płońsku na pomieszczenia Oddziału Rehabilitacji i Reumatologii i kuchni szpitalnej oraz dobudowa łącznika do budynku głównego szpitala.

Zakres ekspertyzy przewiduje zgodnie z Projektem Budowlanym przystosowanie istniejącego, a przebudowywanego budynku „E” szpitala w Płońsku do obecnie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych oraz warunków techniczno-budowlanych.

Przewiduje się między innymi podział budynku na strefy pożarowe, wydzielenie przeciwpożarowe klatek schodowych i wyposażenie ich w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu. Przewiduje się ponadto wyposażenie budynku szpitala w system sygnalizacji pożaru, co przyspieszy wykrycie ewentualnego pożaru i ułatwi ewakuację pacjentów do sąsiedniej strefy pożarowej lub do innego budynku na terenie szpitala w Płońsku.

Celem ekspertyzy jest określenie warunków ochrony przeciwpożarowej czynnej i biernej dla rozpatrywanego budynku, w tym przedstawienie rozwiązań technicznych zgodnych z wymaganiami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.).

Niniejsze opracowanie określa propozycje niezbędnych rozwiązań technicznych, których realizacja zapewni akceptowalny poziom bezpieczeństwa pożarowego w budynku.

Ekspertyza została opracowana na zlecenie: arch. Janusza Wyżnikiewicza,
Pracownia Architektoniczna 90-562 Łódź, ul. Łąkowa 11.

Opracowanie wykonano na podstawie:

- dostępnej dokumentacji w postaci: „Projekt budowlany „Budynek „E” – przebudowa i rozbudowa oddziału rehabilitacyjno-reumatologicznego i kuchni szpitalnej” – opracowany przez arch. Janusz Wyżnikiewicza;
- przepisów i norm dotyczących ochrony przeciwpożarowej:

- rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.) ,
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 119, poz. 998),
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719),
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030),
- PN-B-02852 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru,
- PN-EN 12101-6:2007 Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 6: Wymagania techniczne dotyczące systemów różnicowania ciśnień. Zestawy urządzeń,
- Instrukcja nr 221 Instytutu Techniki Budowlanej. Wytyczne oceny odporności ogniowej elementów konstrukcji budowlanych,
- Instrukcja nr 409/2005 Instytutu Techniki Budowlanej. Projektowanie elementów żelbetowych i murowych z uwagi na odporność ogniową.

2. Ogólna charakterystyka obiektu

Budynek „E” znajduje się na działce SP ZZOZ w Płońsku, ul. Sienkiewicza 7. Budynek przed projektowaną przebudową był obiektem parterowym, podpiwniczonym. Po przebudowie będzie obiektem niskim 2-kondygnacyjnym, bez podpiwniczenia. Powierzchnia zabudowy wynosi 1.411 m²;

Powierzchnia całkowita – 2.336,6 m²;

Kubatura budynku – 11.317 m³;

W oddziale rehabilitacji i reumatologii przewiduje się 45 łóżek.

Budynek „E” połączono podziemnym przejściem z budynkiem „B”.

Najbliższy budynek trafostacji zlokalizowany jest w odległości około 8,0 m. Budynek „B” zlokalizowany jest w odległości 21,43 m od przebudowywanego budynku „E”.

Woda do zewnętrznego gaszenia pożaru jest zapewniona z hydrantów zewnętrznych zlokalizowanych na terenie szpitala; najbliższy hydrant w odległości około 25 m od obiektu znajduje się po stronie wschodniej.

Budynek szpitalny jest obiektem o dwóch kondygnacjach nadziemnych; klasyfikuje się jako budynek niski. Budynek został wykonany w konstrukcji żelbetowo-murowanej.

Budynek zalicza się do kategorii zagrożenia ludzi ZL II ze względu na przeznaczenie budynku przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się. Pomieszczenia kuchni kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

Klatki schodowe łączą wszystkie kondygnacje budynku; posiadają biegi i spoczniki żelbetowe.

3. Warunki budowlano-instalacyjne, ich stan techniczny

Budynek wyposażony jest w instalacje:

- elektryczna,
- wodno-kanalizacyjna,
- centralne ogrzewanie,
- wentylacja mechaniczna,
- telefoniczna i piorunochronna,
- gazów medycznych,
- hydrantów wewnętrznych.

Budynek przed przebudową stanowił jedną strefę pożarową. Klatki schodowe łączyły wszystkie kondygnacje budynku; klatki schodowe nie posiadały skutecznych urządzeń oddymiających lub zapobiegających zadymieniu.

Pod względem funkcjonalnym cały obiekt będzie pełnił funkcję obiektu służby zdrowia.

Istniejący budynek zrealizowany został w konstrukcji mieszanej (szkielet żelbetowy, prefabrykowany – ściany zewnętrzne murowane).

Konstrukcję nośną budynku stanowi układ ramowy poprzeczny.

Słupy i rygle ram żelbetowe prefabrykowane. Słupy dwukondygnacyjne o przekroju 30 x 40 cm. Połączenie słupów z fundamentami sztywne.

Rygle ram nad niskim parterem o przekroju 30 x 60 cm opierane na wspornikach słupów poniżej podciągów.

Rygle nad wysokim parterem na rozpiętości 9,0 m – dźwigary strunobetonowe płaskie, układane po dwa na głowicach słupów.

Dach z płyt prefabrykowanych pianobetonowych grubości 12 cm. Płyty oparte na ściankach ażurowych z cegły dziurawki grubości 12 cm w rozstawie co 3,0 m.

Stropy nad niskim parterem prefabrykowane kanałowe grubości 24 cm.

Na fragmencie południowej części budynku strop betonowo – pustakowy z wylewanymi belkami DZ – 3, grubości 24 cm. Nowe klatki schodowe żelbetowe wylewane.

Szyb dźwigowy żelbetowy wylewany, ustawiony na płycie fundamentowej.

Fundamenty budynku – pod słupami szkieletu stopy żelbetowe wylewane, kielichowe.

Połączenie słupów w stopach sztywne przez zalanie betonem.

Pod ścianami zewnętrznymi ławy fundamentowe grubości 40 cm, zbrojone podłużnie.

Ściany zewnętrzne wysokiego parteru wykonane z cegły kratówki 25 cm ocieplone od wewnątrz wełną mineralną grubości 12 cm ze ścianką dociskową gr. 12 cm, mają charakter osłonowych i stoją na ściankach niskiego parteru wykonanych z bloczków betonowych o wymiarach 38 x 24 x 12 cm.

Ściany niskiego parteru wzmocnione rdzeniami żelbetowymi o przekroju 12 x 12 cm.

W ramach przebudowy budynku przewidziano docieplenie ścian zewnętrznych na obu kondygnacjach.

Ogólny stan techniczny konstrukcji budynku można uznać za dobry i niewymagający dodatkowych zabezpieczeń

4. Zakres przebudowy

Rozwiązania programowo – funkcjonalne obejmują obydwie kondygnacje przebudowywanego budynku „E”.

Na wysokim parterze usytuowano oddział łóżkowy rehabilitacji i reumatologii – 45 łóżek.

Na kondygnacji niskiego parteru usytuowano dział terapii rehabilitacyjnej i szatnie personelu (z niezależnym wejściem).

W skrzydle północno – wschodnim usytuowano na dwóch kondygnacjach kuchnię szpitalną, oddzieloną służą od oddziału rehabilitacji.

Dla niezależnej komunikacji ogólnej budynku zaprojektowano nową część wejściową (z klatką schodową i dźwigiem szpitalnym), łączącą obydwie kondygnacje. Kuchnia szpitalna posiadać będzie niezależny transport pionowy wewnętrzny (istniejąca, wydzielona pożarowo klatka schodowa – techniczna) i zewnętrzne podjazdy gospodarcze. Na poziomie niskiego parteru, w rejonie kuchni, zaprojektowano przejście podziemne łączące budynek „E” z budynkiem „B”. Przejście to pozwala na włączenie komunikacji wewnętrznej budynku „E” do ogólnej komunikacji kompleksu szpitala.

5. Charakterystyka pożarowa budynku

5.1. Powierzchnia, wysokość i liczba kondygnacji

Powierzchnia zabudowy wynosi około	1.411,00 m ²
Powierzchnia wewnętrzna wynosi około	2.336,60 m ²
Wysokość budynku około	– 9,72 m – budynek niski (N)
Liczba kondygnacji nadziemnych	2
Liczba kondygnacji podziemnych	0

5.2. Odległość od obiektów sąsiadujących

Budynek szpitala jest obiektem wolnostojącym. Najbliższy sąsiedni budynek trafostacji zlokalizowany jest w odległości 8,0 m. Inne budynki w odległości ponad 15 m.

5.3. Parametry pożarowe występujących substancji palnych

Substancjami palnymi występującymi w obiekcie są typowe elementy wyposażenia pomieszczeń szpitalnych (szafy, łóżka, pościel, ubrania itp.).

5.4. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego

W pomieszczeniach magazynowych i technicznych kwalifikowanych do PM przewiduje się gęstość obciążenia ogniowego do 500 MJ/m². Pomieszczenia techniczne (energetyczne i wentylatorni) na niskim parterze zostały zamknięte od korytarza drzwiami EI 30, a pomieszczenie UPS i hydroforni zostały wydzielone ścianami REI 120 i zamknięte drzwiami EIS 60.

5.5. Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji i w pomieszczeniach, w których przebywać mogą jednocześnie większe grupy ludzi

Pomieszczenia kuchni szpitalnej stanowiące wydzieloną strefę pożarową na obu kondygnacjach budynku kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi **ZL III**, a pomieszczenia techniczno-magazynowe do PM. Kondygnacje niskiego i wysokiego parteru obejmujące część łózkową oraz dział terapii rehabilitacyjnej kwalifikują się do kategorii zagrożenia ludzi **ZL II**.

W całym budynku może przebywać do 120 osób, w tym około 90 chorych.

W budynku oddziały łózkowe zlokalizowane są tylko na wysokim parterze; łącznie na dwóch oddziałach jest 45 łóżek dla chorych.

5.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych

Nie przewiduje się występowania w budynku pomieszczeń i stref zagrożenia wybuchem. Gaz ziemny doprowadzony będzie do pomieszczeń kuchni szpitalnej. Na ścianie zewnętrznej budynku powinien być zainstalowany w wentylowanej szafce kurek główny, umożliwiający odcięcie dopływu gazu.

5.7. Podział obiektu na strefy pożarowe

Dla budynku wielokondygnacyjnego, niskiego zaliczonego do kategorii zagrożenia ludzi ZL II, dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej wynosi 5.000 m^2 , a dla kategorii zagrożenia ludzi ZL III wynosi 8.000 m^2 .

Budynek będzie podzielony na trzy strefy pożarowe:

- strefa 1 - kuchni szpitalnej na obu poziomach, w części północno-wschodniej budynku;
- strefa 2 - dział terapii rehabilitacyjnej na niskim parterze oraz odcinek łózkowy rehabilitacji na wysokim parterze;
- strefa 3 – odcinek łózkowy reumatologii na wysokim parterze.

W budynku „E” szpitala w Płońsku zapewniono możliwość ewakuacji ludzi do innej strefy pożarowej na tej samej kondygnacji.

Klatki schodowe łączące poszczególne kondygnacje budynku będą obudowane od wewnątrz ścianami co najmniej REI 60 i zamknięte drzwiami EI 30. Klatka schodowa w

części północno-zachodniej będzie na wysokim parterze obudowana ścianami REI 120 i zamknięta drzwiami EIS 60.

Na granicy stref pożarowych w ścianach zewnętrznych będą zachowane pionowe pasy z materiałów niepalnych o szerokości 2,0 m w klasie odporności ogniowej EI 60; w ścianach prostokątnych odległość pomiędzy otworami okiennymi co najmniej 4,0 m.

Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego będą mieć klasę odporności ogniowej (EI) wymagana dla tych elementów. Dopuszczalne jest nie instalowanie przepustów, dla pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i ogrzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych.

5.8. Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia przez elementy budowlane

Dla budynku niskiego o 2 kondygnacjach nadziemnych, zakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL II + III wymagana jest **klasa odporności pożarowej C**.

Elementy budynku powinny być wykonane jako nie rozprzestrzeniające ognia w następujących klasach odporności ogniowej:

Elementy budynku	Klasa odporności ogniowej
	C
Główna konstrukcja nośna	R 60
Konstrukcja dachu	R 15
Strop	REI 60
Ściany zewnętrzne	EI 30
Ściany wewnętrzne	EI 15
Przekrycie dachu	RE 15

Elementy budynku „E” SP ZZOZ w Płońsku, ul. Sienkiewicza 7 spełniają warunki klasy odporności ogniowej wymagane dla klasy C odporności pożarowej obiektu.

5.9. Warunki ewakuacji, oświetlenie awaryjne (zapasowe lub ewakuacyjne) oraz przeszkodowe

Ewakuacja z budynku odbywa się za pomocą poziomych i pionowych dróg komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji. Pionowe drogi komunikacji stanowią dwie klatki schodowe obudowane ścianami i zamykane drzwiami przeciwpożarowymi: klatka zlokalizowana w narożniku północno-zachodnim oddymiana klapą dymową; klatka zlokalizowana w narożniku południowo-wschodnim napowietrzana mechanicznie z klapą upustową.

Klatki schodowe w budynku kategorii ZL II powinny być obudowywane ścianami i zamykane drzwiami oraz wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu.

Dopuszczalna długość przejścia ewakuacyjnego w strefach pożarowych ZL wynosi 40 m. Szerokość wyjścia ewakuacyjnego (drzwi) należy dostosować do liczby osób mogących przebywać jednocześnie w pomieszczeniu, przyjmując 0,6 m szerokości wyjścia na 100 osób, lecz nie mniej niż 0,9 m w świetle. Szerokości poziomych dróg ewakuacyjnych powinna wynosić nie mniej niż 1,4 m, przyjmując 0,6 m na 100 osób mogących przebywać w danej strefie ewakuacyjnej.

Z obecnego zagospodarowania poszczególnych kondygnacji wynika, że na jednej kondygnacji może przebywać **do 60 osób, w tym do 45 chorych**, a więc szerokość poziomych korytarzy powinna wynosić nie mniej niż 1,4 m. Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych powinna mieć klasę odporności ogniowej nie mniejszą niż EI 15. W budynku szpitala szerokość użytkowa pionowych dróg ewakuacyjnych powinna wynosić nie mniej niż: 1,4 m - dot. biegów klatki schodowej i 1,5 m – dot. spoczników klatki schodowej; maksymalna wysokość stopni 0,15 m; maksymalna liczba stopni w jednym biegu – 17 stopni.

Biegi i spoczniki schodów oraz pochylnie służące do ewakuacji powinny być wykonane z materiałów niepalnych i mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R 60.

Szerokość drzwi do pomieszczeń powinna wynosić co najmniej 0,9 m w świetle, a w przypadku drzwi służących do ewakuacji do 3 osób – 0,8 m.

Należy zapewnić wyjście na dach z co najmniej jednej klatki schodowej poprzez drzwi o szerokości 0,8 m i wysokości co najmniej 1,9 m lub klapę wyłazową o wymiarze 0,8 x 0,8 m w świetle.

Szerokość użytkowa schodów zewnętrznych do budynku powinna wynosić co najmniej 1,2 m; liczba stopni w jednym biegu schodów zewnętrznych nie powinna wynosić więcej niż 10; szerokość stopni schodów zewnętrznych przy bocznych wyjściach z budynku powinna wynosić co najmniej 0,35 m.

Użytkowana w budynku, w narożniku północno-wschodnim klatka schodowa łącząca poszczególne kondygnacje jest obudowana ścianami REI 60; zostanie zamknięta drzwiami EI 30; będzie klatką techniczną; **nie będzie stanowić drogi ewakuacyjnej**; nie jest skutecznie zabezpieczona przed zadymieniem lub wyposażona w systemy oddymiania.

Klatka schodowa zostanie obudowana ścianami REI 60; jest obudowana stropem REI 60; zostanie zamknięta drzwiami EI 30; klatka schodowa będzie zabezpieczona przed zadymieniem lub oddymiana grawitacyjnie klapą dymową zamontowaną w stropie o powierzchni czynnej równej co najmniej 5% rzutu poziomego klatki schodowej; wentylator nadciśnieniowy lub klapa dymowa będą uruchamiane automatycznie od impulsu czujki dymowej zamontowanej pod stropem klatki schodowej; stosownie do przyjętego rozwiązania zostanie zapewniony upust powietrza lub powietrze uzupełniające; przewody i kable wraz z zamocowaniami stosowane do zasilania i sterowania powinny zapewniać ciągłość dostawy energii elektrycznej w warunkach pożaru przez czas nie mniejszy niż 60 minut.

Dopuszczalna długość dojścia w strefach pożarowych ZL II nie powinna przekraczać:

- przy jednym dojściu – 10 m,
- przy co najmniej 2 dojściach – 40 m.

W budynku wymagane przepisami długości przejść i dojść ewakuacyjnych będą zachowane.

Na drogach ewakuacyjnych i nad wyjściami ewakuacyjnymi należy przewidzieć oświetlenie kierunkowe (podświetlane znaki ewakuacyjne). Drogi ewakuacyjne w budynku „E” szpitala w Płońsku zostaną wyposażone w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne. Oprawy oświetlenia ewakuacyjnego powinny działać przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego.

Na drogach ewakuacyjnych w szpitalach i innych budynkach przeznaczonych przede wszystkim do użytku osób o ograniczonej zdolności poruszania się, a także na drogach ewakuacyjnych oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym należy stosować awaryjne oświetlenie ewakuacyjne. Cały obiekt po przebudowie zostanie ponownie oznakowany znakami ewakuacyjnymi według PN-92/N-01256/02.

5.10. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych, a w szczególności: wentylacyjnej, grzewczej, elektroenergetycznej, odgromowej

Przewody spalinowe i dymowe powinny być wykonane z materiałów niepalnych. Przewody lub obudowa przewodów spalinowych i dymowych powinny spełniać wymagania PN-93/B-02870 – dopuszcza się wykonanie obudowy z cegły pełnej grubości 12 cm, murowanej na zaprawie cementowo-wapiennej, z zewnętrznym tynkiem lub spoinowaniem.

Przewody wentylacyjne powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a palne izolacje cieplne i akustyczne oraz inne palne okładziny przewodów wentylacyjnych mogą być stosowane tylko na zewnętrznej ich powierzchni w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

Maszynownie wentylacyjne i klimatyzacyjne powinny być wydzielone ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60 i zamykane drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30; nie dotyczy to obudowy urządzeń instalowanych ponad dachem budynku.

Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej (EI), równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego lub prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny być obudowane elementami o klasie odporności ogniowej (EI), wymaganej dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych. W budynku „E” szpitala w Płońsku przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne prowadzone przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego będą wyposażone w klapy odcinające o odporności ogniowej EIS 120.

5.11. Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie

5.11.1. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa.

W budynku po przebudowie będą stosowane hydranty 25 mm. Szafki hydrantowe będą wyposażone w prądownice wodne i węże pólshtywne o długości 30 m. Minimalna wydajność poboru wody mierzona na wylocie prądownicy powinna wynosić dla hydrantu 25 – 1,0 dm³/s. Ciśnienie na zaworze położonym najniekorzystniej pod względem

hydraulicznym powinno być nie mniejsze niż 0,2 MPa. Instalacja wodociągowa powinna zapewniać możliwość jednoczesnego poboru wody na jednej kondygnacji lub w jednej strefie pożarowej z 2 hydrantów 25 tj. 2 dm³/s wody, przez co najmniej 1 godzinę.

5.11.2. Instalacja sygnalizacyjno-alarmowa i dźwiękowy system ostrzegawczy.

Zgodnie z rozporządzeniem MSWiA stosowanie systemu sygnalizacji pożarowej, obejmującego urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, służące do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze, a także urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, **nie jest wymagane** w szpitalach o liczbie poniżej 200 łóżek w budynku. W budynku jest maksymalnie 45 łóżek. Budynek „E” szpitala w Płońsku zostanie wyposażony w system sygnalizacji pożarowej monitorowany do KM PSP.

Zgodnie z rozporządzeniem MSWiA stosowanie dźwiękowego systemu ostrzegawczego, umożliwiającego rozgłaszanie sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych dla potrzeb bezpieczeństwa osób przebywających w budynku, nadawanych automatycznie po otrzymaniu sygnału z systemu sygnalizacji pożarowej, a także przez operatora, nie jest wymagane w szpitalach o liczbie poniżej 200 łóżek w budynku.

5.11.3. Instalacja elektryczna

Budynek jest wyposażony w instalację odgromową (ochrona podstawowa). Budynek zostanie wyposażony w przeciwpożarowy wyłącznik prądu. Przewody i kable wraz z zamocowaniami stosowane w systemach zasilania i sterowania urządzeniami służącymi ochronie przeciwpożarowej (sterowane drzwi przeciwpożarowe, kłapa dymowa, wentylator nadciśnieniowy, kłapa upustowa, drzwi napowietrzające, oświetlenie ewakuacyjne itp.) będą zapewniać ciągłość dostawy energii elektrycznej w warunkach pożaru przez czas wymagany do uruchomienia i działania urządzenia przeciwpożarowego.

5.11.4. Instalacja wentylacyjna i oddymiająca

Istniejąca w budynku klatka schodowa zlokalizowana w narożniku północno-zachodnim będzie oddymiana kłapą dymową; klatka zlokalizowana w narożniku południowo-wschodnim będzie napowietrzana mechanicznie z kłapą upustową.

5.11.5. Pozostałe instalacje.

Budynek jest wyposażony w instalacje: wentylacji bytowej, centralnego ogrzewania wodnego z sieci miejskiej, wodno-kanalizacyjną, gazów medycznych i telekomunikacyjną.

5.12. Wyposażenie w gaśnice i inny sprzęt gaśniczy lub ratowniczy

Budynek zostanie wyposażony w gaśnice proszkowe przeznaczone do gaszenia pożarów grup A, B i C. Jedna jednostka sprzętu o masie środka gaśniczego nie mniejszej niż 2 kg (3 dm^3) przypadać będzie na każde 100 m^2 powierzchni. Gaśnice są rozmieszczone w takich miejscach, że długość dojścia do gaśnic nie przekracza 30 m.

Pomieszczenia kuchni szpitalnej należy dodatkowo wyposażać w gaśnice do gaszenia pożarów typu F – tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.

Lokalizacja gaśnic jest oznakowana zgodnie z PN-92/N-01256/01 „Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa”.

5.13. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru

Wymagana ilość wody do zewnętrznego gaszenia pożaru dla budynku „E” szpitala w Płońsku wynosi $20 \text{ dm}^3/\text{s}$. Ta ilość wody jest zapewniona przez hydranty DN80 zainstalowane na terenie szpitala; najbliższy w odległości około 25 m od budynku, a dalszy w odległości do 150 m.

5.14. Drogi pożarowe

Drogę pożarową stanowi wewnętrzna jezdnia asfaltowa w odległości od 5 do 15 m od strony północnej i północno-wschodniej budynku. Wyjścia ewakuacyjne z budynku są połączone z drogą pożarową utwardzonymi dojściami, o szerokości ponad 1,5 m i długości do 30 m.

6. Przyjęte rozwiązania ponad standardowe

Sygnalizacja alarmu pożaru w postaci czujek i przycisków – ochrona pełna budynku. Centralka SAP zainstalowana na niskim parterze, w szatni, pod stałym dozorem służby

ochrony obiektu. Centralka zostanie włączona do monitoringu Państwowej Straży Pożarnej.

Projektowane rozwiązanie ponad standardowe w postaci zainstalowania w budynku systemu sygnalizacji pożaru przyspieszy wykrycie ewentualnego pożaru i przyspieszy jego likwidację. Wykrycie pożaru w początkowej fazie rozwoju oraz wczesne podjęcie decyzji o ewakuacji ludzi podnosi bezpieczeństwo użytkowników budynku.

7. Scenariusz rozwoju zdarzeń na wypadek pożaru

1. Uaktywnienie czujki dymowej (alarm I stopnia)

- bezzwłoczna transmisja sygnału alarmowego do centralki sygnalizacji pożaru – CSP,
- emisja sygnału akustyczno-optycznego w pomieszczeniu CSP,
- lokalizacja źródła alarmu jest drukowana na drukarkach podłączonych do CSP,
- zamknięcie przeciwpożarowych klap odcinających na przewodach wentylacji nawiewnej i wyciągowej pomieszczenia (grupy pomieszczeń zależnie od układu wentylacji), w którym czujka wykryła dym,
- zamknięcie klap odcinających na przewodach wyciągowych w danej strefie pożarowej,
- telefoniczne wezwanie pracownika ochrony do strefy na niskim parterze.

2. Alarm II stopnia powoduje:

- bezzwłoczna transmisja sygnału „POŻAR” do PSP,
- powiadomienie telefoniczne Dyrekcji Szpitala, innych osób wg ustaleń,
- lokalizacja źródła alarmu jest wyświetlana na wyświetlaczach CSP,
- lokalizacja źródła alarmu jest drukowana na drukarce podłączonej do CSP,
- zdjęcie blokad z drzwi objętych kontrolą dostępu na drogach ewakuacji ze strefy pożarowej, w której wykryto pożar,
- uaktywnienie automatyczne sygnalizatorów akustycznych na korytarzach i klatkach schodowych,
- sprowadzenie dźwigów na poziom niskiego parteru,
- zamknięcie drzwi przeciwpożarowych i dymoszczelnych,
- po wykryciu dymu przez czujkę dymową w klatce schodowej południowej–uruchomienie automatyczne wentylatora napowietrzającego klatkę schodową,
- po wykryciu dymu przez czujkę dymową w klatce schodowej północnej–automatyczne otwarcie klapy dymowej,

- automatyczne wyłączenie odbiorów nie wymagających rezerwowania zasilania w trakcie pożaru z rozdzielnic agregatu prądotwórczego,
- decyzja o wyłączeniu napięcia – tylko świadome działanie dyżurnego ochrony w porozumieniu z Szefem Ochrony lub Kierownikiem technicznym – automatyczne załączenie oświetlenia ewakuacyjnego.

8. Wnioski

Zaprojektowane w Projekcie Budowlanym dla budynku „E” szpitala w Płońsku, ul. Sienkiewicza 7 rozwiązania zapewniają akceptowalny poziom bezpieczeństwa pożarowego na terenie obiektu.